

Jeg maatte fastholde den høieste Løn, der er fastsat i Loven af 1861, medens Sædtillæget ganske forsvandt. — Med Hensyn til § 10 tillod jeg mig ligeledes ved 2den Behandling at gøre opmærksom paa, at jeg ikke skulde gjøre nogen Indsigelse imod, at ogsaa her Hensynet til Sædtillæget forsvandt, men at man derimod ved den forandrede Maade, hvorpaa Alderstillægene vare stillede, var gaaet disse Læger nærmere, end jeg kunde anse det for billigt eller retfærdigt. Efter den nuværende Ordning, efter Loven af 1861, er Forholdet for Tiden dette, at af 92 Distriktslæger er der kun 15, som intet Alderstillæg have, hvorimod de 77 have Alderstillæg. Af disse 77 ere i Kraft af de nuværende Regler 31 paa høieste Alderstillæg, 9 paa næsthøieste, 15 paa næstsidste og 22 paa sidste. Derfor haaber jeg, at det vil erkjendes, at det ikke er noget ubilligt Dnsste, naar jeg har stillet Forslaget saaledes, at 3 Gange 12, som blev vedtaget ved 2den Behandling, forhøies til 3 Gange 16. — Ved § 12 ere de Medhjælpssummer, som ere foreslaaede, ganske tilsvarende til dem, der vare bragte i Forslag af Udvalget, naar der blot for Dydeligheds Skyld optages i Texten, at det Beløb af 1,000 Rd., som i lang Tid har været bevilget paa Finantsloven udenfor de lovbestemte Medhjælpssummer, vedbliver i Overensstemmelse med, hvad der tidligere altid er blevet vedtaget, indtil Embedet som Skifte-skriver under den kongelige Landsover samt Hof- og Stadsret bliver ledigt. Det sidste Forslag angaar den tiaarige Revisionsfrist. Jeg ser, at det ærede Udvalg ikke har tiltraadt det af mig stillede Forslag, men jeg haaber dog, at dette ikke vil sige, at Udvalget fraraader det; thi jeg kan ikke andet, jeg maa fastholde dette Forslag. Jeg tillod mig allerede ved 2den Behandling at fremhæve, hvad der for mig var det Afgjørende, nemlig, at Thinget efter gjentagne Gange at have behandlet min høitærede Kollega, Undervisningsministerens Lønningslovforslag, dog er blevet staaende ved den tiaarige Revisionsfrist uden Hensyn til, at dette Lovforslag ikke blev endt ifjor, men atter forhandles nu. Jeg er nu overmaade villig til i mange andre Punkter, personlig, i

mange Henseender at høre mig for min høitærede Kollega, Undervisningsministeren, men naar der er Spørgsmaal om det Ministeriums Interesse, jeg skal varetage, om det Ministerium, jeg har den Ære at repræsentere, kan jeg ikke finde mig i, at det skal behandles paa en anden Maade end Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Derfor haaber jeg og maa bestemt fastholde, at Thinget ikke gjør nogen Forskjel mellem de to Ministerier. Jeg skal tilføie, at, naar der skal lægges Vægt paa Lovforslagenes Alder, hvor gamle Lovforslagene ere, saa er Undervisningsministerens Lovforslag det ældste, det er fra 1858 og alligevel har man ikke fra 1861 til 1871 forlangt, at den tiaarige Revisionsfrist skulde forlænges. Derfor tror jeg ikke, at Thinget skal behandle mit Lovforslag anderledes; det er tre Aar yngre end Undervisningsministerens.

Ordføreren (S. A. Hansen): Efter den Forklaring, der nu er givet af den høitærede Justitsminister, kan jeg indskrænke mig til meget faa Ord. Som det ærede, Thing vil erindre, havde Udvalget til 2den Behandling foreslaaet, at de første 5 Paragrafer, der angaa vore overordnede Domstøles Lønninger, skulde forandres til een Paragraf, hvorefter den bestaaende Tilstand erklæredes fremtidig at skulle bestaa med nogle enkelte Modifikationer, der gik ud paa, at enkelte af de paagældende Embeder ikke ved Ledighed skulde kunne besættes ved kongelig Udnævnelse, men skulde midlertidig besættes ved Konstitution. Udvalget havde ment, at Hs. Excellence Justitsministeren kunde tiltræde dette Forslag, men da denne Opfattelse viste sig ikke at være ganske rigtig, var Udvalget enigt om ved 2den Behandling at tage sit Forslag tilbage angaaende disse 5 Paragrafer, og Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, er derfor, hvad de 5 første Paragrafer angaar, Regjeringsudkastets. Udvalget har nu i Mellemtiden faaet Underretning om, hvorvidt den høitærede Justitsminister kunde strække sig overfor Udvalget, for at man kunde blive enig om disse 5 Paragrafers Indhold, og det er dette, som nu ligger for i det af den høitærede Justitsminister stillede Ændringsforslag, hvilket, som det